

אָמַר רַבִּי יִיסָא, זֶה הַמְּלָאָךְ הַנִּקְרָא דוּמָה. וְלָמָּה נִתְכַּנֵּה שְׁמוֹ עֶפְרוֹן? עַל שֶׁהוּא מְמַנֶּה עַל שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם, וְהַפְקֵדוֹ בְּיָדוֹ כָּל פְּנֻקְסֵי הַצְּדִיקִים וְחַבְרוֹת הַחֲסִידִים הַשׁוֹכְנִים בְּעֶפְרָיִם, וְהוּא עֵתִיד לְהוֹצִיאֵם בְּחֻשְׁבֹּן.

וְרַמְדֵנוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, לְעֵתִיד לְבָא כְּשִׁיפְקֹד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְיֹת הַמֵּתִים, יִקְרָא לְמְלָאָךְ הַמְּמַנֶּה עַל הַקְּבָרוֹת, וְדוּמָה שְׁמוֹ, וְיִתְבַּע מִמֶּנּוּ מִנְיָן כָּל הַמֵּתִים הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַחֲבָרוֹת וְהַשְּׁנֵהֲרֵגוּ עַל שְׁמוֹ, וְהוּא מוֹצִיאֵם בְּחֻשְׁבֹּן כְּמוֹ שֶׁנִּטְּלָם (שמות צד ב) בְּחֻשְׁבֹּן, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם וְגו' אִישׁ לֹא נֶעְדָּר.

וְרַמְדֵנוּ, אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בְּרַבִּי יַעֲקֹב, נִפְשׁוֹת הַרְשָׁעִים נִתּוֹנוֹת בְּיָדוֹ שֶׁל מְלָאָךְ זֶה שֶׁשְׁמוֹ דוּמָה, לְהַכְנִיסָם בְּגֵיהֶנּוּם וְלָדוֹן שָׁם, וְכִיּוֹן שֶׁנִּמְסְרוֹת בְּיָדוֹ, שׁוֹב אֵינָן חוֹזְרוֹת עַד שֶׁיִּכְנָסוּ לְגֵיהֶנּוּם, וְזֶה יֵרָאֵת דָּוָד שְׁנִתְיָרָא כְּשֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ עוֹן שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צד) לֹאֲלִי יֵי עֲזָרְתָהּ לִי כִּמְעַט שְׁכָנָה דוּמָה נִפְשִׁי. אָמַר רַבִּי יִיסָא, הַנִּשְׁמָה פּוֹגַעַת לּוֹ לְהַכְנִיס אוֹתוֹ גּוֹף עִם שְׂאֵר גּוֹפּוֹת הַצְּדִיקִים בְּחֻשְׁבֹּנָם הָאֵל עֶפְרוֹן וְגו'.

אָמַר רַבִּי תַנְחֻם, הַמְּלָאָךְ קוֹדֵם וְאוֹמֵר לוֹ: רְאֵה מַה פְּתוּב לְמַעְלָה - וְעֶפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי חַת. שְׁחַתּוּ לְשֹׁכְנֵי עֶפְרָיִם, וְהוּא מְקַדֵּם וְאוֹמֵר לוֹ לְהַכְנִיס אוֹתוֹ הַגּוֹף בְּחֻשְׁבֹּן הַצְּדִיקִים. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחַתִּי אֶת אַבְרָהָם בְּאֵי חַת לְכָל בְּאֵי שְׂעַר עִירוֹ לְאָמַר. מַה זֶה לְכָל בְּאֵי שְׂעַר עִירוֹ? רַב נַחְמָן אָמַר,

אוֹתָם שֶׁנִּכְנָסוּ בְּכַתֵּב חֻשְׁבֹּן פְּנֻקְסוֹ. שְׂאֵמֵר רַב נַחְמָן, וְכִּף נִגְזֵר [על חֻשְׁבֹּן, על יַד דוּמָה נִכְנָסִים לְבֵתֵי הַקְּבָרוֹת, וּבְחֻשְׁבֹּן הַפֶּתַח עֵתִיד לְהוֹצִיא אוֹתָם, וְהוּא מְמַנֶּה עַל שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם.

אָמַר רַבִּי יִיסָא זֶה הַמְּלָאָךְ הַנִּקְרָא דוּמָה, וְלָמָּה נִתְכַּנֵּה שְׁמוֹ עֶפְרוֹן, עַל שֶׁהוּא מְמַנֶּה עַל שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם. וְהוֹפְקֵדוֹ בְּיָדוֹ כָּל פְּנֻקְסֵי הַצְּדִיקִים וְחַבְרוֹת הַחֲסִידִים הַשׁוֹכְנִים בְּעֶפְרָיִם, וְהוּא עֵתִיד לְהוֹצִיאֵם בְּחֻשְׁבֹּן.

וְתַנְחֵנָּה אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, לְעֵתִיד לְבָא כְּשִׁיפְקֹד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְיֹת הַמֵּתִים, יִקְרָא לְמְלָאָךְ הַמְּמַנֶּה עַל הַקְּבָרוֹת, וְדוּמָה שְׁמוֹ, וְיִתְבַּע מִמֶּנּוּ מִנְיָן כָּל הַמֵּתִים הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַחֲבָרוֹת וְהַשְּׁנֵהֲרֵגוּ עַל שְׁמוֹ, וְהוּא מוֹצִיאֵם בְּחֻשְׁבֹּן כְּמוֹ שֶׁנִּטְּלָם (שמות צד ב) בְּחֻשְׁבֹּן, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מ) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם וְגו' אִישׁ לֹא נֶעְדָּר.

וְתַנְחֵנָּה אָמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בְּרַבִּי יַעֲקֹב, נִפְשׁוֹת הַרְשָׁעִים נִתּוֹנוֹת בְּיָדוֹ שֶׁל מְלָאָךְ זֶה שֶׁשְׁמוֹ דוּמָה, לְהַכְנִיסָם בְּגֵיהֶנּוּם וְלָדוֹן שָׁם, וְכִיּוֹן שֶׁנִּמְסְרוֹת בְּיָדוֹ, שׁוֹב אֵינָן חוֹזְרוֹת עַד שֶׁיִּכְנָסוּ לְגֵיהֶנּוּם, וְזֶה יֵרָאֵת דָּוָד שְׁנִתְיָרָא כְּשֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ עוֹן שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צד) לֹאֲלִי יֵי עֲזָרְתָהּ לִי כִּמְעַט שְׁכָנָה דוּמָה נִפְשִׁי. אָמַר רַבִּי יִיסָא הַנִּשְׁמָה פּוֹגַעַת לּוֹ לְהַכְנִיס אוֹתוֹ גּוֹף עִם שְׂאֵר גּוֹפּוֹת הַצְּדִיקִים בְּחֻשְׁבֹּנָם הָאֵל עֶפְרוֹן וְגו'.

אָמַר רַבִּי תַנְחֻם, הַמְּלָאָךְ קוֹדֵם וְאוֹמֵר לוֹ. רְאֵה מַה פְּתוּב לְמַעְלָה וְעֶפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי חַת, שְׁחַתּוּ לְשֹׁכְנֵי עֶפְרָיִם. וְהוּא מְקַדֵּם וְאוֹמֵר לוֹ לְהַכְנִיס אוֹתוֹ הַגּוֹף בְּחֻשְׁבֹּן הַצְּדִיקִים, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב וַיַּעַן עֶפְרוֹן הַחַתִּי אֶת אַבְרָהָם בְּאֵי חַת לְכָל בְּאֵי שְׂעַר עִירוֹ לְאָמַר. מַה זֶה לְכָל בְּאֵי שְׂעַר עִירוֹ? רַב נַחְמָן אָמַר אֵינֻן דְּעָלוּ בְּכַתֵּב חוֹשְׁבֵן פְּנֻקְסִיהָ, דְּאָמַר רַב נַחְמָן וְהָכִי אֶתְגַּזֵּר (על חֻשְׁבֹּן, על יַדוֹ דוּמָה עָאֲלִין בְּבֵתֵי קַבְרֵי וּבְחוֹשְׁבֵן פֶּתַח זְמִין לְאַפְקָא לֹון וְהוּא מְמַנֶּה עַל דִּינְרֵי עֶפְרָא.

מהו השדה נתתי לך והמערה אשר בו. אמר רבי יוסי הפקדא דשלוה ומנוחה רבה. אמר רבי שלום בר מניומי אין לך כל צדיק וצדיק מאותם העוסקים בתורה שאין לו מאתים עולמות וכסופים בשביל התורה הדיא הוא דכתיב, (שיר השירים ח) ומאתים לנוטרים את פרו, ומאתים על שמוסרים עצמם בכל יום פאילו נהרגו על קדושת שמו, נצחו פהאי פסוקא (ג"א ופך אמרו ביהאי פסוקא) דכתיב ואהבת את יי וגו'.

ותאנא כל המכוין לבו ביהאי פסוקא כדי למסור נפשו על קדושת שמו מעלה עליו הכתוב פאלו נהרג בכל יום עליו, הדיא הוא דכתיב, (תהלים מד)

כי עליך הורגנו כל היום. אמר רב נחמן כל המוסר נפשו ביהאי פסוקא נוחל ארבע מאות עולמות לעולם הבא. אמר רב יוסף והא תנן מאתים. אמר רב נחמן מאתים על התורה, ומאתים על שמוסר עצמו בכל יום על קדושת שמו.

ותאנא זקן בא בימים וגו'. מתניתין. אמר רבי אלעזר על כל פנים כף הוא דהאי מתניתין שפיר, דאתעביד נשמטא ההוא דכתיב ביה (יחזקאל א) והנה אופן אחד בארץ אצל החיות לארבעת פניו. כדאמור ביהיא מתניתא קמייטא.

אמר ליה רבי אבא לימא לן מר מהייתא מתניתין אמר ליה הכי אתפרש בתלת עשר מכילן דרחמי בפרשתא דיליה, אבל הכא אית לן למימר. פתח ואמר (שיר השירים ו) אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה וגו'. אמר רבי אלעזר מאי היא דאנן קרינן הכא בשיר השירים לישנא דנוקבתא, והתם באורייתא לישנא דדכורא.

אלא אמר רבי אלעזר הכא בתורה נקרא בלשון זכר אצל הגוף מפני שהגוף אצל הנשמה כאשה אצל הזכר, והנשמה לגבי מעלה, כנקבה בפני הזכר וכל אחד מעלתו יורש.

אלא אמר רבי אלעזר, פתח ואמר, (שיר ו) אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה וגו'. אמר רבי אלעזר, מה היא שאנו קוראים כאן בשיר השירים לשון נקבה, ושם בתורה לשון זכר?

אמור רבי אלעזר, כאן בתורה נקרא בלשון זכר אצל הגוף, מפני שהגוף אצל הנשמה כאשה אצל הזכר, והנשמה כלפי מעלה כנקבה בפני הזכר, וכל אחד יורש מעלתו.